

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Det sägs, at Lärkan sorgse drillar
 En ton, som denna lärdom bär:
 At oförstånd wår ungdom willar;
 Den flyger ut, som naken är.

EPIGR. LVII.

SACRAMENTUM COENAE.

Mittite, Sacrifici Romani, mittite Missam:
 Hostia pro cunctis occidit una, Deus.

EPIGR. LVIII.

Definis internam, Barclai, fingere Cœnam?
 Stulte, quid est Mundi Spiritus ille? nihil.

Kundgörelser.

Den 25 dennes anställes auction, uppå Gubbe-
 roen, här utom Staden, klockan 2 efter middagen,
 öfwer årsfälliga lösöron, bestående af silfwer, ten,
 koppar, mässing, utom malm och järnsaker, säng-
 och linflåder, at ej förglömma meubler och trä saker,
 jämte gårds- och åker-redskap, samt en hop öst-
 iska lersaker.

En Bobetjent af god frägd åstundar Condition:
 personlig underrättelse fås hos Höfaren Lindström.

J Warberg åstundas en dräng, hwilken efter
 ändad resa til Calmar, bekommer därstädes tjenst,
 emot någagtig lön. Den som är hågad, får hos
 mig närmare uplysning om wilkoren.

Götheborgska
 Sagasinet.

Lördagen, den 30 Maji 1761.

Kyrko-tidningar.

Linköping.

Här begrofs i denne månad Ålbermannen för
 wåre Biskopar, Herr Doctor Andreas Dlaus
 Nhyzelius, en af flerahanda förtjenster lysande He-
 dersman; stor Prädikant, utmärkt Håsdateknare,
 och at säga alt i så ord, en mångwis Biskop.
 Kongl. Öfwer-Hofprädikanten, m. m. Herr Doct.
 Schröder, höll öfwer Rom. 8: 33, 34 v. en ståtelig
 likprädikan * wid samma tilfalle, eller den 15 dennes:
 dagen därpå höls et latinst, och twiswelsutan wac-
 kert, åminnelse-tal, af Eloqu. och Poef. Lectorn,
 Herr Magister Samuel Elf; hwilket tillika med
 Prädikningen lärer innan kort utgiswas af Trycket.
 En oräknelig hop med Grasskrifter witna efter all
 liknelse, om en saknad Biskop. Consistorium, Pre-
 sterskap, Landt-Församlingen, Östgötha Nation i
 Upsala,

* Förberedelsen war tagen af Ps. 72: 24.

Upsala, flägt och resande, til och med Gymnasister och Scholä-barn. Allesamman förråda något mer än den wanliga sorgen. Jag behöfwer ej bedja mine Läsare om lof, at framräcka några blomster, pläckade på desse graf-högar.

Consistorial-Skriften är författad på Latinska Hjelte-versar, och innehåller Biskop Rhynchelii Ieswerne, bekant af des egen heliga Chronica, jag menar Episcoposcopien. Det södrar en god och Rhetorisk uttydning, at Sal. Biskopen öfwerlemnat sin själ i Uranias händer; och Herr Författaren lärer swärligen utwerka, at penultima i Boreus blir kort, äfwen som i Hyperboreus. Den samt me har kanske bedraget sig på Lithou, som Swerige hållet för ojäfagtig; men detta är et litet fel, och förringar ej arbetets ostridiga wärde. Til bewis tjena dessa rader:

quotus est, totidem qui sufficit annis?
Vidimus, & stupuit nobiscum longior ætas,
Insolitum robur multoque adamante revin-
ctum.

likaledes Uranias tal:

Tempus adest, mecum trans æthera Gotthicus
Aron
Ibit, & ipsa oculos claudam morientis Amici.

Östgötha landskap i Upsala har werkeligen bedrat sig och Salige Biskopen med twänne Graf-skrifter. Af den latinska, som Herr Magister Helthin författat, wil jag inrycka följande versar.

Vidimus

Vidimus exactis annos se jungere plures,
Viribus instructum corpus & esse satis.
Mirati, nusquam rupto sua munia cursu
Ponderis annosum grandis obire senem.
Plausimus, & mortem tua pectora sacra vereri
Credidimus, leges nec tua fata sequi.
Sed nimium fallax nos spes blandita reliquit;
In tenues ventos fumus ut ire solet.
Planctibus hæremus mæstissima turba super-
stes;

Heu nimium certas mors habet atra manus!

Äfwenledes desse:

Flere libet cunctis. Nemo est ex omnibus
unus.

Qui sibi cur doleat, non putet esse satis.
Ille Patrem luget; desiderat ille Patronum;
Hic Mæcenatem, cetera turba Ducem.
Quid tua damna loquar, respública docta?
querentem

Audio te, raptum fidus abesse polo,

Den Swenska är likaledes wäl gifwen; til bewis tjena första strophen.

Et Ihus, som til Guds åra brunnet

I tre och ottatio år;

Et Iif, som til det målet hunnet,

Det sällan en bland tusend när;

En Man, som lyst lift Himlens blöf,
 En Zions vän och Sverges heder,
 Har gådt i jordens gömmor neder,
 Till almån saknad bort från öf.

Följande tanke smakar af både sanning och nyhet.

Med vetenskap och idig hand
 Sit lif til andras gagn förtära,
 Går up mot Hjeltars frägd och ära,
 Och batar mer et torftigt land*.

Jag går denna gången förbi de sjukningar, som
 Herr Lector Elf utgiffvet; nögd at införa något af
 Herr Gomeri, på Landt-Församlingens och egna
 vägnar sungna sorgeqvåde. Här innefattas nå-
 gra behageliga sinnebilder, t. e.

Occiduo Gothiæ quod obortum fidus in orbe,
 Ecce, sub Eoâ mox regione cadit.

Och kort efter:

Cernimus & lituum, nullo nitente, jacentem,
 Quem pia gestavit non sine laude manus.

Den studerande ungdomen har ock uprest en dub-
 bel Minnes- och ärestod, jämte et Eteostichon, i
 hwilket

* Herr Köhler hinner til fullkomlighet i Svenske Poes-
 sien, em han wårdar ordafallet mer, och agtar sig
 för så många brytare i de kortare stafweller, t. e. i
 Hjeltars och torftigt. Svenske Poeter, denna
 lexan angår er ganska många.

hwilket Lector Elf utantwifwel, så wål som i myc-
 ket annat, hast arbetsam del. Versen lyder så:

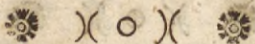
HaC sanCta IaCet anDreas rhyzeLIVs Vrna,
 InCLVtVs ostgothICI DVX, CapVt arX-
 qVe gregls.

Gymnasisten Buren får jag lära, at sednare
 stafwellen i Tete är kort, och förhåller sig twårt
 emot lese. Desutan stafwas Letheâ rättare
 utan h. Se Nolten. lex. s. 91.

Til slut får jag inrycka några stropher af en
 Graffkrift, hwilken Herr Hof-Prædikanen Wal-
 tenstråle på resan lifsom utguter.

Så har Du, store Herde, wunnet
 Din lön af Swoer-Herdens hand:
 Dit ögnemål, de Sällas land,
 Med omsorg sökt, Du saligt hunnet;
 Där räknas dina trötta fjät,
 Som Du på Zions högder taget;
 Den ålderbrutne Kropp Du draget,
 Nu klådes om i Majestät.

På jorden hedre wi Dit minne,
 Och wörde Dina jämna spår:
 Du wandra ottisyra år
 Med Himmelsk artad själ och sinne;
 Gud Dig ock Himla-mogen fann;
 Hur glad skal Du ur grafwen wakna?
 Hur mycket böre wi ej sakna
 Wår Krona och wår Alderman?

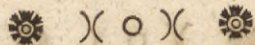

Här tiger nu en prydlig tunga,
Som oss så mycket nöje gaf.
Nys wid Din Umbets-Broders graf
Wi hörde, store Man, Dig sjunga;
Du klaga, at Wallin, Din Wan,
Som yngre war, än Du, til ären,
Doch lades förr än Du på Bären;
Du rakte Honom snart igen.

En rar förtjenst wi nu begrafwa,
Med Dig uti en tränger grift;
Men icke rymmes i min Krift
Det wårda lof, som Du bõr hafwa.
Jag klagar blott en alman nöd,
Och en förlust, som rör oss alla:
At sådna fasta stolpar falla,
Och at Rhyzeius är dödd.

Rårda Småsaker.

Jag råkade i stor förundran, när jag uti Salige Doctor Hasselqwists Resebeskrifning, s. 530, kom til at läsa följande des berättelse: „Ingen, som skrifwet om Opobalsamum, har hit intil haft rätt kundskap om des härkomst. Alle weta, at det kommer ifrån Mecca, och jag tror, at den meningen intaget alla, at det omkring samma Stad hemtas. Wi hafwe Resebeskrifware, som säga oss samma sansaga, som tala om de trågårdar, där balsam-träden omkring Mecca med mycken sorgfältighet underhållas, om den rätt Turkiske Resjaren har

har at förbehålla sig den bästa balsam, om den wakt Turkarne hålla omkring träden, at intet af dem må utföras. Allt det har hit intil waret antaget på god tro, sådant som det waret lemnat af des förste uphofsman, som berättat det, på det de icke skulle säga aldeles intet.“ Det faller mig sålsamt före, at jag, som låset rätt många Resebeskrifningar, som handla om Österlanden, aldrig funnet uti en enda oswanfresne omständigheter, som til större delen, om icke aldeles, äro falska: ty osant är, at Sultan någonsin haft balsam-gårdar omkring Mecca; osant lærer och wara, at balsam wärer där omkring; åtminstone är osant i högsta grad, at Turkar någonsin hållet wakt i Mecca, hwarest hwarken Sultan eller Turkar någonsin något haft at befalla. Mig synes likt, at Salige Doctoren misgimnt sig, och taget fel om orten, samt i ställe för Matarea, som när intil Cairo belågen är, skrifwet Mecca; ty uti Matarea har fordom waret en balsam-gård, wäl bewarad med Turkisk wakt, och hwars afrad war Sultans Regale. Här om nämner Herr Hasselqwist ingen ting, fönt han war i Matarea, hwilket styrker mig i den gifningen, at han misgimnt sig i denna saken. Historien om denne balsam-gården är forteligen denna: De Egyptiske Regenterne, som herfskade därstädes, förän Turkarne intogo landet, eller rättare sagt Saracenerne, som än längre tillbaka rådde i den orten, hafwa anlagt mernämde balsam-gård, och twifwelsutan förskrifwet trån från den delen af Arabien, som gränsar emot Babylonien.

blyonien. Denna inrättning har wäl nog blifwet hållen wid magt, ej mindre i Saraceniske och Mameluckiska, än Turkiska tiderne, tils emot slutet af 16 hundratalet; då samma genom Turkarnes wanliga wårdslöshet i planteringsmål aftog, och ändteligen i början af förelidet århundrade, eller år 1612, aldeles förföll i ödesmål. En lärd och trovärdig man witnar, at bemålte år icke waret mer än en qwist af balsam-buskarne öfrig uti Matarea; hwarifrån äfwen den förre strånga Turkiska wårten war borttagen. Eljest hafwa balsam-buskarne til antalet 400 ungefär waret planterade wid den friske brunnen, som Sal. Hasselqwist beskriwer. Witnen til riktigheten af denna lilla Historien åberopar jag mig följande Resebeskrifware, hwilkas skrifter jag i händer hafwer, nämligen:

Som reste i Egypten År

Rudolph Kircher	= = = = =	1336
Johan Luchern	= = = = =	1480
Felix Fabri	= = = = =	1483
Bernhard Breydenbach	= = = = =	1484
Jacob Bombser.	= = = = =	1562
Johan Hellsfrich.	= = = = =	1565
Georg Sandys.	= = = = =	1612

Härwid måste jag beklaga, at hos alle desse Författare ingen botanisk beskrifning finnes: doch kan en Botanist märka, at balsam-wårten är en fruter eller trädagtig buske, af wid på en mans högd eller något mindre, at des blad äro lika bladen på Ruta hortensis,

hortensis, eller et af Tyfkarne så kalladt Kleeblatt, som jag icke känner, och at på busken wåra bår, som sitta druswo-lift (in Racemo) såsom båren på winbårs-busken. Af dessa så omständigheter är wäl omöjligt, at med säkerhet sluta, til hwad genus denna örten hörer: och lemna jag Herrar Botanisterne at ompröfwa, huru wida samma kan wara en varietet af den Americanste Toluifera, eller en species af det släktet. Eljes berättar Ängelske Riddaren Montewilla, som är nog sabelagtig, och reste uti Arabien wid år 1320, at balsam wårer ingenstäds i werlden, förutan i Paradis och wid Babylon, hwilket kan så mycket mer hafwa sin riktighet, som Sal. Doctor Hasselqwist intyggar, at balsamen wårer flera dagsresor ifrån Mecca. Paradiset eller lustgården Eden måste til större delen hafwa waret belägen imellan floderna Euphrat och Tigris; ty den förre nämmer Moses uttryckeligen, och den sednare kallas än i dag af inwånarne därkring Hibdekel, såsom den trovärdige Doctor Rauwolf i sin Resebeskrifning med tydeliga ord intyggar. Skulle imedlertid Montewillas berättelse af den Danska expeditionen (hwilken jag af alt hjer-ta lyckönskar) finnas wåra riktig, kunde man lätteligen falla på den tanken, at balsam-busken waret liffens träd, som Moses omtalar. Atminstone finner jag hos en gammal Scribent, at Österländningar, som hafwa tillfälle at som tidast äta balsam-bår, stola lefwa otroligen länge.

Sist anmärkes, at uti Egypten waret en gammal sägen, huru som Drottning Cleopatra låtet

flytta balsam-tråden ifrån en trågård på Berget Engaddi i Palästina, som ännu är til, och nyttjas til vingård. Egyptiske berättelsen synes wäl för många orsaker full aldeles otrolig. Doch må Justinus jämföras uti sin 26 Bok, 3 Cap.

Hedström.

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Götheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 27 Maj.

London	- -	72½	- -	Dal. R:mt.
Amsterdam	- -	67¼	- -	M:k R:mt.
Hamburg	- -	72	- -	M:k R:mt.

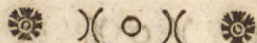
Resande äro Herrar Häsmusici, Wesström och Jerling, ifrån Stockholm.

Ankomne äro Skepparne John Andersson, Börge Nilsson och Nils Jönsson ifrån Lessö med fensterglas, Jacob Nabstedt ifrån Bourdeaux med win och bränwin, Alexander Mann ifrån Laim, Thomas Kirk ifrån Ahlborg, Hans Sager ifrån Dundie, Peter Steinsson ifrån Lieth, och Pet. Johanson ifrån London med barlast, Nils Wessing ifrån Amsterdam med takpannor, tunneband och litet

tyckegods, Lars Björnsson ifrån Ålborg med victualie-waror, M. J. Kasten ifrån Rouen med gips, och B. Isberg ifrån dito med gips och fensterglas.

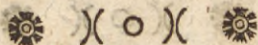
Utgångne äro Skepparne Robert Tod, James Elliot och Georg Mills til Scotland, Olof And. Wik til Liverpool med järn och bräder.

Helsingør. Den 11 Maj afgingo Skepparne Johan Faiks och Caspar Blaffert ifrån Amsterdam til Lübeck och Stockholm med styckegods. Den 12. Anders Knape ifrån Göteborg til Calmar med fill, Johan Christ. Ryber ifrån Cetta til Stockholm med win, Ebbe Andersson ifrån Göteborg til Calmar med fill, Nils Sundmark och Anders Petersson Myra ifrån Rouen och Cork til Stockholm med styckegods och hudar. Den 13. Nils Knape ifrån Bourdeaux til Åbo med win, Axel Åberg ifrån Marstrand til Åhus med fill, Olof Nilsson ifrån Warberg til Riga, och Jonas Pet. Rjer ifrån Uddewalla til Memel, bägge med fill. Den 14. Anders Classe och Samuel Elles ifrån Stockholm til Dublin och Hull med järn, Lorens Walberg och Johan Dwanfell ifrån Norrköping til Kongälf och Göteborg med salt och hwete, Christopher Gädde och Pehr Jönsson ifrån Göteborg til Dansig och Riga, Börge Dalbom ifrån Marstrand til Riga, Lars Andersson ifrån Uddewalla til Calmar, och Hans Pehrson Kruse ifrån Norrwik til Östersjön, alle med fill. Den 15. Carl Streng och Jöns Olofsson ifrån Uddewalla til Dansig med fill, Jöns Peter Öllman och Peter Hogård ifrån Stockholm til Amsterdam och Liverpool

pol med järn, Peter Sijernberg ifrån Göttheborg til Petersburg, Anders Andersson ifrån Marstrand til Calmar, bägge med sill, och Sören Hultin ifrån Rostock til Göttheborg med glas. Den 16. Peter Gadd och Nils Lindberg ifrån Lübeck och Landscrona til Göttheborg med varlast och stäfwer, Christian Buske ifrån London til Stockholm med styckgoods, Anders Rosenius ifrån Stockholm til Porto med järn, Anders Ceder ifrån Carlshamn til Uddewalla med stäfwer, Nlos Arberg och Eric Dahl ifrån Gese til Amsterdam, Johan Migner och Peter Wegener ifrån Stockholm til London och England, alle med järn, Måns Thoreson och Johan Peter Cardon ifrån Stockholm til Göttheborg och Livorno med tjära och järn, Herman Hising ifrån Nyica och Göttheborg til Helsingfors med salt, Ysaac Burman ifrån Carlscrona til Bourdeaux med stäfwer, och Jöns Hofberg ifrån Carlshamn til St. Ubes med bräder. Den 17. Anders Jönsson, Nils Matson och Mats Bolin ifrån Söderköping, Landscrona och Norköping til Göttheborg med hwete, stäfwer och råg. Den 18. Peter Hofgård ifrån Nyköping til Göttheborg med råg, Nicolas Holst ifrån Warberg til Westermif med sill, och Tenis Hagman ifrån Stockholm til Angeland med tjära. Den 19. Helin Nlofson ifrån Dangzig til Göttheborg med råg, Jochim Petersson ifrån London til Stockholm med styckgoods. Den 20. Johan Setterbom ifrån Gese til Amsterdam med järn. Den 21. Eric Rosenblom ifrån Norköping til Marstrand med tunnor.

Små

Små Kyrko-tidningar.

I Swenska Församlingen äro ifrån den 20 til den 27 dennes födde 4 Goss barn: Döde Skomakaren Peter Ström, Hökaren Nils Kampe, och Båtekarlens Anders Swenssons Hustru, Maria Swensdotter, af hetsig feber, 1 Gosse- och 2 Flicko-barn af bröstvärk. Slotspresten på Bohus fästning, Herr Bengt Lindwal, begrofs härstädes den 27 dennes; hitförd ifrån Bohus, där han afled den 22 efter en långwarig tårande sjukdom.

I Tyska Församlingen födt 1 barn: Döde Supercargeuren Herr Kirsching, Herr Christopher Leidiz äldste Son, en yngling af 20 år, och 3 barn.

I Kronhus-Församlingen födde 4 barn: Wigde Kyparen Christian Eyens och Martha Andersdotter, Dragonen Nlos Gedda och Pigan Stina Jöransdotter, Soldaten Peter Styrberg och Karin Nilsdotter: Döde 1 Handlangare af hetsig feber, och 1 barn af tårande sjukdom.

Korta Lärda Nyheter.

Första delen utaf **Tänkar om de rätta och sanskyldiga medel til Sweriges wälmåga**, utkommen i år hos Nyström och Stolpe, säljes för 2 Dal. R:mt: et arbete, som hedrar både Swenska hjertat och snillet. Här affhandlas i 9 särskil-ta Capitel hufwudsakeliga ämnen, rörande ång- och åkersfötset, boskaps-ans, åfwen planteringar, wård om stogar och fiske-erier, handwerkerier, handel, rörelse och täflan, folkmängden, och missbrut wid årfälliga

åtskilliga inrättningar. De nyaste tankar, som Författaren vågat i dagsljuset, äro korteligen desse: Spannemål, såwiel och siffwaror böre wara Sweriges guldbruswa: utom nåringar intet folk, och utom folk inga nåringar: landstötset äger företräde för alla näringsång, och lägger grunden til et Rikes styrka: där frihet är, bör hwar och en få fritt idka alla de nåringar och handteringar, som samhällers almånna wäl medgifwer; fölgagteligen gif ta sig, wäxa til, köpa och sälja, bäst han gitter, *Nb.* inhemskå waror, utan fruktan för landtköp, m. m. Högre pris betyder i och för sig sielf ingen ting, utan fodrar jämförelse til något annat. Junan brånwin förbjudes, bör öfwerwågas, at det är en förädlad wara, at mera bröd och såswel, i brist häråf, förtåres, och at draswen söder, om icke göder, kreaturen. Nog, at tredje- eller sjerdedelen af wår åker ligger i träde. Om den såden sparades, som nu spilles wid berg- och såning, och af annan wårdslösheit, skulle Sverige, wagtad sit flåta åkerbruk, ej tarswa såd utifrån. Klåperier kunna ej med twång hämmas; af sådane binåringar kan ock mycket godt uprinnå. Lånder, som ej äro folkrika, forkofra sig snarare genom bostaps-afwel, ån på något annat sätt; emedan dårtill so- dras så hånder. Kold eller heta äro inga hinder för får; men wål en stogsfull och sank ort. At stöta Spanskå får på Swenskå wiset, är en galenskap: stora och rumliga hus äro nödwändigå: fåren böra ej twåttas. Kienarne gifwa öf ej all tillbörlig rånta. Ålgår borde tåmjas, och brukas i ställe för hästar. Getter äro nyttiga, och skada ej

ej stogen, som står, mindre den, som ej upkommet. Swin och hästar skåmma ången. Stogen bör fredas, doch ej med kostnad för åkerbruket. At plantera trä fringom landswågar, duger ej i Sverige. Borgare så wål som bonde bör hafwa bl. Sidentyg tjenar öf ej mer, ån lappmuddar Fransosen. Stogen är kållan til all wår handel och rörelse. At bygga bonde- stugor af tegel, kan ske utan stor kostnad, om 12000 tegel äro tillräckliga. Wi hafwe tråd, som tåstar med Cedren, men brukas ej. Giffare borde, frie från wårning, och understödde med salt och kåril, så sätta sig neder på hwar sin klippa. Styrkan eller swagan i et Rike skånjes bäst af nödwändigheten, at mer eller mindre lita grannarne til: den som kan neka mig uppehållet, kan ju förgöra mig: således tar et Rikes styrka af i samma mån, som åkerbruket, m. m. En jordbrukare skapar nya åmnen, Handtwerkaren förådlar dem; men klåder utan bröd duga intet. Hinder för åkerbruket är bland annat rang- och tjenstehjons- ordningen. Sverige wårdslösar många waror, som hår, tagel, kåda, kummin, lumpor, såf, leror, m. m. Jag hinner ej längre denna gången; men önskar, at med första så se andra delen. S. 68 låses et artigt och stickande förslag til en kostsam Sko- fabrique. Man måste tilstå, at Sverige gådt inga genwågar til sina förådla de åndamål. I Capitlet om folkmångden ser man med håpenhet, at 8000 man flytta årligen ur Riket, folk i sin bästa ålder; hwarigenom Riket för- lorar 2 millioner dagswerk, 8000 giftermål, och 3 til 4000 barn årligen.

Kundgörelser.

Nionde Dragningen af Göttheborgska Lotteriet
Per den 4 Junii kläckan 9 före middagen.

Med Wederbörandes tillstånd upförer Haf-Mu-
sicus, Herr Eric Ferling, en fullständig Instru-
mental-musique nästkommande Tisdag, kläckan 5
efter middagen, och det på stora Kådstugo-Salen.
Man får då höra en Swenskt Italienare, hwarom
2 solo på Violin, prof af de bästa Mästares utför-
ta arbeten, torde fullkomligen intyga. Desutan
blåser Herr Dijkman en solo på Flute-traversiere.
Billetter erhållas mot 2 Dal. S:mt stycket på Beursen
och wid ingången. Förmodeligen får man ock hö-
ra Herr Westström innan kort: en lycka för Göt-
theborgska öron, at så gynnas af Harmoniens ägta
Foster-söner.

Hos Herr John Fr. Ström wid lilla torget fin-
nes, utom allt annat, bästa Marseille-bomolja i
flaskor, och Carolina Risgryn, m. m. för billigaste
pris; jämte godt fyllt til åker, utan betalning at
nu genast afhentat, eho det åstundar.

Nyligen infkommen Runnaby-såpa finnes til salu
hos Herr Joh. And. Lamberg.

Et hus på Drottninge-gatan, beläget mellan
Herr Directeur Grills och Lidboms hus, är til salu.
Om priset kan ägaren höras, det är Herr Lamberg.

Den 3 Junii kl. 2 efter middagen blir bok-auc-
tionen i Domproste-huset.

Den 14 nästkommande Junii hålles i år första
Bruns-prädikan wid Carls-port.

Göttheborgska
Magasinet.

—
Tördagen, den 6 Junii 1761.
—

Förslag, at få stoglösa orter i Riket be-
bygde med manhus af grå eller tegel-
sten på 20 eller 30 år; samt uträk-
nat efter lägenheten på Hisingen*.

För icke så många år tillbaka war Hisingen ganska
filla bebyggd. Alla manhusen woro små och obe-
qwäma, lika som gatehus eller torpare-kojor. Et
litet fenster war på taket; och två bönder om en
förestuga.

* Detta förslag är af större wigt, än någon föreställer
sig i hastighet. Hwar och en ser at stenbygningar äro
en ganska betydande Artikel i wår hushållning, helst
i så trängande stogsbrist; alltså är ämnet för sig selft
et af de angelägnaste. Men swärtiligen föreställer man
sig, at en Tjenare i Ordet haft all upståndelig möda
osparad, för at öfwertyga sine ähörare om nödwändig-
heten af waragtigare bygnader; och til then ändan
först inlemnad til Resp. Landsböfdinge. Ämberet här-
städes denna, på rigtiga uträkningar grundade, och
med all noghet författade afhandling; och sedan med
et upmuntrande tal styrkt almogen, at widtaga sten-
byggnader.